

hæng med det, at efter vor Lovgivning har man Adgang til at adoptere, selv om man har eller faar Livsarvinger. Derfor finder jeg Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade naturlige.

Jeg vender mig dernæst til det Spørgsmaal, der her har været diskuteret, til sidst endog med megen Lidenskab, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt en Moder bør have Adgang til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Det forekommer mig, at der er kommet lidt for megen Lidenskab ind i Debatten om dette Spørgsmaal. Navnlig finder jeg det mærkeligt, at man kan hæve sig til Moralens høje Luftlag, naar man skal drøfte dette Spørgsmaal. Den højtærede Justitsminister udtrykte sig da ogsaa meget forsigtigt, idet han erkendte, at der her kunde være Tale om et Skøn, hvor man maatte afveje de forskellige Hensyn mod hinanden, og hvor Resultatet i og for sig kunde være tvivlsomt, medens derimod den ærede Ordfører for Venstre steg saa højt, at han betragtede et Synspunkt, der var et andet end hans, endog som hartad uforstaaeligt. Jeg tror, man skal følge den højtærede Justitsminister i den Erkendelse, at det Spørgsmaal, der her er Tale om, virkelig er et Spørgsmaal, der bør være Genstand for rolig Afvejelse af de forskellige Hensyn, der her taler for og imod. Det forekommer mig da, at naar man skal søge et Udgangspunkt for en saadan rolig Undersøgelse, bør man søge det i det Standpunkt, som man i og for sig skulde synes, alle kunde enes om, nemlig at der bør være retlig Ligestilling mellem Mand og Kvinde, saaledes at de, der paastaar, at der ikke skal være Ligestilling her mellem Mand og Kvinde, maa have Bevisbyrden.

I denne Forbindelse vil jeg gerne overfor det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz bemærke, at hendes Standpunkt — som var dette, at man ikke skulde give en Moder udenfor Ægteskab Adgang til at adoptere sit Barn, fordi det vilde tilsløre Forholdet, og Bestemmelser, som vilde tjene til at tilsløre et saadant Forhold, skulde den danske Lovgivningsmagt ikke være med til — forekommer mig ikke at være et særlig logisk Standpunkt, naar man anerkender, at Manden, der er blevet Fader udenfor Ægteskab, har Adgang til at adoptere; for det Forhold maa vel være lige moralsk eller lige umoralsk for Mand og Kvinde. Naar vi ser det fra Moralens Synspunkt, kan det ikke være mere urigtigt at give Moderen Adgang til at adoptere end at give Faderen

den. Noget andet er, hvordan det stiller sig, naar man ser paa Forholdet fra Rettens Synspunkt, altsaa undersøger, hvilken Retsvirkning en saadan Bevilling kan have; det bliver noget andet; men fra Moralens Synspunkt kan det ikke være mere tilstedeligt at give Manden Adgang til at adoptere end Moderen, det maa fra Moralens Synspunkt blive ganske det samme. Det er et nyt Bevis paa, at vi skal lade de høje moralske Synspunkter, man her har anlagt, fare og holde os til Realiteterne.

Og hvis vi vender os til Realiteterne, er det efter mit Udgangspunkt deres Pligt, der vil bestride, at Moderen her bør have samme Adgang som Faderen, at godtgøre, at der er Hensyn, der taler imod her at stille Mand og Kvinde retlig paa samme Maade. Og man har da ogsaa forsøgt det. Man siger, at det er urimeligt at give en saadan Bevilling, fordi den ingen Retsvirkninger har. Det er nu ikke i al Almindelighed saa absolut rigtigt, som det siges. Thi de Bevillinger, der her er Tale om, kan i hvert Fald for visse Grupper af Kvinder meget vel medføre Retsvirkninger; det vil de nemlig gøre, naar der er Tale om saadanne udenfor Ægteskab fødte Børn, der er Frugter af et Ægteskabsbrud, idet nemlig Regelen er den, at et udenfor Ægteskab født Barn, der er Frugten af et Ægteskabsbrud, ingen Arveret har efter sin Moder, det har ingenlunde i Forhold til Moderen Ægtebarns Stilling, og derfor vil i hvert Fald for saadanne Børns Vedkommende Adoptionsbevillingen have Retsvirkninger. Det er derfor ingenlunde rigtigt, saaledes som man hidtil uimodsagt har villet hævde, at disse Bevillinger ingen Retsvirkninger skulde have. Dernæst er det heller ikke for udenfor Ægteskab fødte Børn i al Almindelighed rigtigt, at saadanne Bevillinger ingen Retsvirkning har; for selv om det ganske vist i Hovedsagen efter den gældende Ret er saaledes, at et udenfor Ægteskab født Barn i Forhold til dets Moder i alt væsentligt har Ægtebarns Retsstilling, er det ingenlunde i alle Henseender saadan. Jeg minder om Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 9 og den særlige Adgang, der i denne Lovbestemmelse findes for Værgeraadene til at gribe ind overfor Moderen i Forhold til uægte Barn, en langt videregaaende Beføjelse, end der findes med Hensyn til Forældres Rettigheder over ægte Børn. Jeg erindrer endvidere om, at der ikke i Lovgivningen er nogen som helst Sikkerhed for, at et uden-